

Fendari

Satahanka IX virallinen leirilehti Nro 5

7.8.1998

**Fendarin
häkellyttävä
kuvaspektaakkeli!**

Leirinuotio meni pelleilyksi
"Kauhein aamu tähän mennessä"
Röster från rymden
John Travolta jakaa nimmareita portilla

sivu 3
sivu 4
sida 9
sivu 12

Julkaisija: Satahanka IX

Fendarin toimitus

Päätoimittaja

Olli Kuivalainen

Toimitussihteerit

Mikko Laaksonen

Kirsti Räsänen

Taitto

Mika Korppinen

Mika Lakka

Toimituskunta

Matias Autio

Teppo Hakkarainen

Jonna Holopainen

Lauri Ivaska

Tiina Jääskeläinen

Katariina Kallio

Suvi Laaksonen

Tuomas Lönnberg

Joonas Martikainen

Dominique Neuen

Fanny Omes

Timo Painilainen

Pekka Pietikäinen

Juha Rautio

Sari Siimes

Sofia Sundberg

Juhani Vainio

Linda Vesterlund

Piirroksat

Mikaela Akrenius

Riitta Kumpulainen

Valokuvat

Outi Järvinen

Tuomas Karimo

Annukka Niva

Tuomo Raappana (kannen kuva)

Paula Viikari

Painopaikka

Mariehamns Tryckeri

Painos: 600 kpl

Partiohumoria ja hammastenkiristelyä

-Millaisia vitsejä partiolaiset kertovat, millaista on todellinen partiohauska? Naurammeko me partiolaiset eri puolelta Suomea ja ulkomailtakin tulleet samoille asioille? Millaisia ilmoituksia leirilehtemme voi julkaista? Voiko joku uutinen tai treffi-ilmoitus olla loukkaava, vaikka se meistä tuntuisikin kovin hauskalta?

Tällaisia asioita me olemme joutuneet täällä Fendarin toimituksessa miettimään. Postilaatikkoomme on tullut monenlaisia ilmoituksia. Suurin osa niistä on julkaistu, mutta jokunen jätetty julkaisematta, ainakin sellaiset, joita olemme pitäneet loukkaavina.

Huumoria on monenlaista, esimerkiksi herkuttelevan iloista ja partiomaisen outoa, mutta myös ilkeää. Ihmisten erilaisuuden vuoksi on hyvän ja huonon maun rajaa vaikea vetää. Toivottavasti me olemme siinä täällä leirillä yleisesti ja erityisesti Fendarissa onnistuneet ...siis pysymään hyvän maun puolella.

Hyvä partiohauska ei mielestäni ole ilkeää eikä loukkaavaa. Yksi tärkeimmistä partioihanteistammekin on kunnioittaa toista ihmistä. Tällä leirillähän on sitten yli 1400 ihanteikasta partiolaista.

-Kunnioittaa toista ihmistä... iloisesti leikkien!

Olli

Zorron bändi on tosi partiohauskaa (kuva Annukka)

Merimieskirkon kulmilta

MINÄ OLEN

Minä olen... olet joskus saanut kertoa itsestäsi. On hurjan vaikeaa kehua tai moittia itseään. On niin vaikeaa tunnustaa olevansa väärässä. Kuulostaako tutulta?

Antti ja Jukka olivat venekuntansa kanssa yöpurjehduksella. Jukalle ja Antille tuli riita siitä, kumpi oli unohtanut kaakaopurkin kolon pöydälle.

Iltasella Jukka tuli Antin luo ja sanoi: "Minä sen kaakaopurkin unohdin. Voitko antaa anteeksi?" Antti lupasi antaa anteeksi ja niin kaverukset lähtivät yhdessä juomaan teetä. Raamattu antaa ohjeen: "Älä anna auringon laskea vihasi yli!" On paljon mukavampaa mennä illalla telttaan nukkumaan, kun on pyydetty ja saatu anteeksi. Opetelkaamme pyytämään ja antamaan toisillemme anteeksi, sillä Jeesus antaa meille anteeksi.

Antti-Jussi Pulli

Lägerbål á la Satahanka IX

-Trampa på gasen och lätta ankar... Så inleddes traditionsenligt lägrets Stora lägerbål på onsdagkväll. "Jätkänkynttilät" föreställde lägerbål och på scenen stod ett band bestående av Aki Mäkinen, som även var lägerbålsdragare, Junnu Rantanen, Max Finell och Henrik Jansson.

Därpå följde underlägrens program bestående av utlänningarna uppförande, för att inte glömma clownen Jolle! De flesta kommer säkert inte att glömma Japans program i första taget. Deras vackra kimonoerna och den exotiska musiken gjorde att publiken fick en inblick i en helt annan kultur. Spice Girls fick vi även uppleva samt många andra intressanta inslag så som "lallallaa... la" åh la Grekland.

Yvonne Cahill från Australien tyckte att kvällen varit "really good" och hon hade roligt även om mycket som sades gick förbi då mycket gick på finska eller svenska.

De flesta verkade trivas om man skall tro på vad mina intervjuobjekt sade. Eftersom Stora lägerbålen är så stora så blir det inte samma stämning som på små, mysiga lägerbål och det kan förekomma papperskrig eller andra tidsfördrivande lekar. Men i det stora hela hade alla ett trevligt lägerbål på ett eller annat sätt.

Iltanuotio meni pelleilyksi (kuva Tuomo)

Linda

Oikaisu: Henrika ei ajelehtinut

Fendarin numerossa 3 ollut uutinen "Sankariteko merellä" antoi virheellisen kuvan s/y Henrikan koneviasta. Kupittaan Henrikinpoikien koulutusalus oli tiistaina 4.8. aluksen ammattitaitoisen päällikön ja miehistön täydellisessä hallinnassa kulkemassa purjein ohjailukykyisenä. Tällöin se oli myös kykenevä väistämään muita aluksia, eikä s/y Henrika täten ajelehtinut. Rantautumisen helpottamiseksi konevikainen s/y Henrika kuitenkin hinattiin laituriin.

Pahoittelemme uutisen aiheuttamaa epäselvyyttä ja toivomme, ettei se horjuta Kupittaan Henrikinpoikien sidosryhmien luottamusta lippukunnan toiminnan ja osaamisen laatuun.

Olli Kuivalainen
päätoimittaja

Lågskär -a Great Harmony

As you enter subcamp Lågskär, you notice it is calm although it is noon! This subcamp contains two nationalities: Finnish and Luxembourgish.

"I am pleased to be responsible for this subcamp, although it is sometimes a bit hard!" says the subcamp-leader Pasi Mikkonen. His job is to take care of the camp's atmosphere, and to prepare some activities for the inhabitants of Lågskär.

Karkki, second Karkki, Johanna, Kirsi, Marika, Anki and Krisu are pleased to be here, but some little things disturb them. Their neighbours are listening too loud music. They really like activities e.g. sailing, but dislike things like hiking and bad weather!

From the Luxembourgish side, they say

that there are some small problems like a lack of communication between them and the subcamp staff. Robi and Georg think that a second problem is that they were placed to a scout subcamp, although they are members of the staff.

The gate of Lågskär is the highest at the whole camp. It measures at about two to three metres, and there is even a small clock on it! It is clear that you cannot miss the subcamp.

In summary the inhabitants of Lågskär seem to like their subcamp a lot. However, everyone agrees that the music with which they are waken up is too loud!

Dominique

“Siis tää on kyllä kauhein aamu tähän mennessä.”

Kevytveneet eli jollakoulutus on ohjelmapisteenä klassikko jo monelta suurleiriltä, eikä ihme. Mikäpä olisikaan parempi tapa oppia purjehtimisen perusteet; jollaa on kevyt käsitellä ja virheen sattua se antaa palautetta välittömästi. Vietimme aamupäivän Scoutjollien ja -veneiden parissa saadaksemme tuntumaa tähän merelliseen koulutuspiiteeseen.

Jollapisteellä on oma kolmionmuotoinen koulutusratansa vähän satamasta ulospäin. Aamulla sen läpi kuitenkin kulkee isojen partioalusten reitti, joten ennen aamuisen ohjelman alkamista osallistujat joutuvat odottamaan ruuhkan hälvenemistä. Myöskään teoriaa ei voida luennoida heti, koska kouluttajan ääni hukkuisi dieselmoottorien jyrinään. Iltapäivävuorolla aikaa onkin käytössä selvästi aamua enemmän.

Vastatuuli haittari

Hankalan vastatuulen takia lähteminen kesti tänä aamuna tavallista kauemmin. Jollien vihdoinkin ehdittyä vesille saimme tilaisuuden haastatella pisteen ohjelmapäällikköä, Juha Hannia Myrskypojista Raumalta. Kysyimme, onko tämä hänen ensimmäinen kertansa jollakoulutuspäällikkönä suurleirillä.

-Joo, on eka kerta, vastasi Juha lisäten heti perään, että kokeneiden kavereiden mukanaolo helpottaa työtä huomattavasti. Itse kouluttajien kohdalla jonkinlaista karsintaa taitojen perusteella on suoritettu, mutta joukkoon on kuulemma silti joutunut muutamia varsin kokemattomiakin purjehtijoita, jopa siinä määrin, että heitä on jouduttu antamaan pois. Kouluttaminen on sentään vaikeaa hommaa. Tällä hetkellä kouluttajista on pulaa enemmän kuin veneistä.

Ensi kertaa jollalla

Miten sitten onkaan koulutettavien laita?

-Kyllä on yllättävän paljon niitäkin, jotka on jollassa eka kertaa, sanoi Juha viitaten siihen tosiasiaan, että kyseessä on meripartiosuurleiri. Toisaalta taso vaihtelee paljon, osalla pisteelle tulijoista on paljonkin kokemusta veneilystä. Kaikki eivät edes ole kovin innostuneita jolla-

astumisesta, mutta useimmat kuitenkin kehuvat kokemusta rantaan palattuaan. Sitä paitsi jollapisteeltähän ei luonnollisista syistä kesken paeta.

Koulutettavan mielipidettä tiedustelimme Kaksikerran Kaksoispisteen Juho Oivaselta. Hänellä oli juuri takanaan ensimmäinen purjehduksensa Scoutjollalla, ja hauskaa kuulemma oli. Edes kouluttajien kiroama vastatuuli ei ollut haitannut satamasta lähtöä, vaikka vauhtia mukavasti riittikin. Juho oli kokemukseensa niin tyytyväinen, että lupasi koittaa jollailua toisenkin kerran.

Pekka ja Tuomas

Kivalla ilmalla jollailukin on kivaa (kuva Tuomas)

Sujuu se vesillelasku näinkin (kuva Outi)

Partiointia Ahvenanmaalla

Ahvenanmaan partiotoiminta on mahdollisesti maan vanhimpia. Partiotoiminta alkoi ahvenanmaalaisen papin aloitteesta v. 1910 tai mahdollisesti jo vuonna 1909. Pappi kuoli jo ennen kuin asiasta saatiin täyttä varmuutta. Ahvenanmaan alueeseen kuuluu n. 250 partiolaista. Lippukuntia on kuusi, joista suurin on Ålandsflickor

- Ongelmana on, että nuorilla tulee myöhemmin monia muitakin harrastuksia, kertoo Ahvenanmaan aluejohtaja Margaret Mattson, mutta toteaa silti samaan hengenvetoon, -Täytyy silti olla tyytyväinen, sillä onhan partio Ahvenanmaan suosituin harrastus. Ahvenanmaalla ei meripartiotoimintaa eritellä muusta partiotoiminnasta, sillä käytännössä kaikki partiotoiminta liittyy mereen. Myös Ahvenanmaalla lippukunnat järjestävät omia leirejään, mutta myös alue järjestää omia leirejään. Edellisvuonna leiri järjestettiin Kumlingessa.

Sudenpennuillakin on omaa toimintaa. Tänä vuonna sudenpennuille järjestettiin oma leiri Brästössä. Oman alueensa vahvuutena Margaret pitää luontoa. -Mantereella partiolaiset joutuvat lähtemään retkille ja leireille luontoon. Meidän tarvitsee vain astua ovesta ulos. Ahvenanmaan partiolippukunnat omaavat yhteensä kolme suurempaa venettä sekä kymmenisen jollaa. Satahanka IX :lle Ahvenanmaan alueelta on osallistunut n. 50 henkeä.

Lauri ja Timo

Ahvenanmaan aluejohtaja Margaret Mattson

Hähhää!!!

Partiokaupassa hullu päivä/galen dag/crazy day

T-paidat/T-skjorta/T-shirt 55mk
2 kpl/st./pcs 100mk

LOISTO-sukat/strumpor/socks 4
paria/par/pairs 15mk

Muut LOISTO-tuotteet -20%

Kortti/Kort/Postcard 4 kpl/st./pcs 10mk

Perjantapäivän kysymys

Kyselin muutamilta leirin ulkomaalais-osallistujilta, mikä on ollut omituisin asia leirillä/Suomessa. Tässä mielenkiintoiset vastaukset:

Kanadalaisryhmän edustaja:

-Se, kun söimme maakuntakierroksella etanoita etanafarmilla. Maistui sitkeältä.

Amerikkalaispartiolainen:

-Lakritsijäätelö, ehdottomasti!! En ollut koskaan aiemmin syönyt mitään vastaavaa ennen kuin maistoin tuota outoa herkkua täällä leirillä.

-Myöskin suurilla aluksilla vierailu oli

jännittävää. Saimme itse tehdä suurimman osan töistä kannella ja se oli hyvin mukavaa.

Englantilaisryhmä:

-Oudointa oli yöpyminen pelastuslautalla, kun olimme haikilla.

-Mielestämme on melko omituista, että pitää jonottaa saadakseen ruokaa ja päästäkseen vessaan.

-Suomessa autot ajavat väärällä puolella tietä!

Sari

“Rohkeutta kansainväliseen toimintaan”

Tapasin Anna-Maija “Annis” Tammiston köysipisteestä väkertämästä pannunlustaa. Näpräämisen ohella hänellä oli aikaa kertoa työstään Partiotyttöjen maailmanliitossa, WAGGGSissa.

-Työskentelen tällä hetkellä Belgiassa, Brysselissä, Annis aloitti ja kertoi olevansa Euroopan alueen ohjelmajohtaja, jonka tehtävänä on kehittää eri maiden kasvatuksellisia partio-ohjelmia kyseisten maitten kanssa.

-Olin Suomessa kansallisen ohjelmaryhmän jäsen; vastasin vartioikäisten ohjelmasta sekä Suomen ja Viron välisestä partioyhteistyöstä. Kuulin paikan WAGGGSissa olevan auki, hain sitä ja minut valittiin monien hakijoiden joukosta. Nyt olen työskennellyt siellä puolisen vuotta, työsopimukseni on kahdeksi vuodeksi, jatkoi Annis.

Työssään tämä Grankulla Scoutkärin jäsen joutuu (tai siis saa) käyttää englannin ja ruotsin kielen lisäksi tanskaa, viroa ja venäjää. -Lisäksi osaan puhua vielä saksaa, norjaa ja hiukan ranskaakin, Annis kertoili.

-Parhaita puolia työssäni onkin eri kielten puhuminen ja mahdollisuus tehdä työtä eri maista tulevien ihmisten kanssa. Pomoni on tanskalainen ja lisäksi työkavereinani

on mm. skotlantilainen, italialainen, englantilainen sekä belgialainen

Annis muisteli, että kun hän itse meni kansainvälisyys-touhuihin mukaan, ei hän tiennyt alkuunkaan, mistä oli kyse. Vasta hiukan myöhemmin hän ymmärsi olevansa osa todella suurta, maailmanlaajuista organisaatiota.

-Haluan sanoa KV -toiminnasta kiinnostuneille, että rohkeutta tässä vaaditaan, ei muuta. Avoimin silmin vaan mukaan kursseille ja leireille, joista saa tietoa vaikkapa piiristä. Kirjeenvaihtokaverin hankkiminen Post-boxista on myös hyvä keino laajentaa maailmankuvaansa, Annis valisti. Hänen mukaansa suomalaista partiotoimintaa voi parhaiten mainostaa näyttämällä sitä, missä olemme hyviä.

-Olen tosi iloinen, kun olen saanut kutsun tulla käymään leirillä. Mielestäni on tärkeää, että meripartiolaisilla on omiakin leirejä. Leirillä on todella hyvä fiilinki, ja täällä on myös ruotsinkieliset otettu todella hyvin huomioon, toisin kuin muutamilla aiemmilla leireillä, huomautti Annis ja jatkoi keskittymistä pannun-alustan köysikiemuroihin.

Sari

*Perheleirin päivän vekkuli
(kuva Paula)*

Satahangan Partiomuseo jättimenestys

Suomen Partiomuseon näyttelyteltilta on jo osoittautunut koko Satahanka-leirin toiseksi suosituimmaksi käyntikohteeksi heti Kahveli-ruokalan jälkeen. Meripartioinnin ja aivan erityisesti Satahanka-leirien historiasta on saatu samalla arvokasta uutta tietoa ja historiallista materiaalia. Myös nuorten leiriläisten into partion perinteisiin on yllättänyt kaikki ennakoarviot, iloitsee museon päivystysmestari Marjaana Ristilehto.

Vielä tänään voi tutustua muun muassa 35-vuotiaan Uudenkaupungin Merihaitlippukunnan esittelyyn. Näiden esineiden erikoisuus on lippukunnan ensimmäisen moottorialuksen näyttävä kompassikaappi. Laite on aiemmin palvellut merillä myös sodan aikana ja sen toisesta petrolilampusta löytyy edelleen vanha luodinreikä.

Uutuuskirja 'Varjoja Partioliljassa' pääsi suuren kiinnostuksen vuoksi loppumaan jo aivan alkuleiristä. Nyt kirjaa on saatu lisää Partiomuseon myyntitiskille. Partiomuseon julkaisusarjan seuraava menestysteos on jo kirjapainossa. Syyskuussa ilmestyy Reza Ritalan ja Jude Pitkäsen kirjoittama historiikki suomalaisesta partiojohtajakoulutuksesta kautta aikojen.

Vielä tänään perjantaina arvotaan päiväpalkinto kaikkien päivän aikana Partiomuseon visailuun vastanneiden kesken. Näyttelyn purkaminen aloitetaan päivällisaikaan ja silloin arvotaan Partiomuseon kirjapalkinto kaikkien koko leirin aikana vastanneiden kesken. Museon väki toivottaa onnea kaikille voittajille.

"Partiomuseo kiittää lämpimästi kaikkia kävijöitä mielenkiinnosta ja leiriorganisaatiosta hienosta yhteistyöstä", hehkuttaa museon päivystysmestari Marjaana Ristilehto. Hän muistuttaa, että Suomen Partiomuseon ainutlaatuinen kokoelma on jatkuvasti nähtävissä Partiomuseossa Turussa. Museotalon osoite on Virusmäentie 65 Turun vanhassa Raunistulassa. Partiolaisryhmien kannattaa sopia käynnistään etukäteen, jolloin museon voidaan avata juuri ryhmän matkaohjelmaan sopivaan aikaan. Tervetuloa tutustumaan!

Jyrki Tuominen

Lakeuden kutsu

Leirin sataman tuntumasta löytyy kalliolle rakennettu kohtaupaikka, Lakeuden kutsu. Satahangan merimieskirkon toimintaidea on sama kuin maailman muillakin suomalaisilla merimieskirkkoilla: kirkko on kuin monitoimitalo. Leirin merimieskirkko tarjoaa nautittavaksi muun muassa kahvia ja nisua sekä luettavaksi päivän lehtiä. Kirkolta löytyy aina juttuseuraa ja kahvilasta voi lähettää terveisiä kotipuoleen internetin välityksellä. Hiljenty mistä varten merimieskirkolla on kappeli, jonka viitoitus alkaa kirkon luota.

Satahangan merimieskirkon taustatukena on Suomen merimieskirkko, joka on nykyään kaikkien suomalaisten palvelukeskus maailmalla. Vierailijoihin kuuluu edelleen merimiehiä, mutta heidän lisäksi kirkon palveluita käyttävät rekkakuskit, au pairit, interreilaajat ja ulkomailla asuvat suomalaiset. Merimieskirkkoon ovat kaikki tervetulleita sekä leirillä että maailmalla, 'kirkollisuudesta' riippumatta. Poikkeaa merimieskirkolla.

Kata

Rågrund

Rågrund är en sektorbåk,
Byggt 1953,
Ljusets höjd 9,8 m,
Ljusets bärvidd 9,0 m
Ljusets karaktär är; T-K 2s 1+1=2 s.

På Rågrund finns det 70 deltagare uppdelade på 10 båtlag. Deltagarna är från Tyskland, fasta Finland och Åland. Jag pratar med Laurina och Janina från Ålandsflickorna. De sitter och håller på med reparbete när jag träffar dem. Allting har varit roligt, det som varit roligast var sporten och det som varit minst roligt var signaleringen. De ser fram emot hajken som de kommer att få fara på senare. De tycker att det har varit kul hittills och de har träffat mycket kul folk, men det är inte alltid kul att bli kallad utlänning när man är på Åland om man kommer därifrån.

Sofia

Merimieskirkon herkullista pullaa leivotaan (kuva Tuomo)

Foreign scouts and Finnish culture

Foreign scouts of this camp went to the sightseeing tour on Wednesday. They first visited sailing ship Pommern and the Maritime museum. After that it was a time to visit Mariehamn. Kastelholma castle was a next sight and foreigners were guided by a cute guide there. Then, they were transferred to the snail Safari, a farm where snails are kept.

The town of Mariehamn is charming because of this "loneliness" and this "silence". I personally think that this charm tries to hide something -good or bad, I do not know-and that you have to

look for it. Mariehamn is some kind of a special town where you should be living, because of this charm!

The snail farm was not quite Finnish -but a very original idea. The farmer had a special character and according to him, his snails had special characteristics, too.

I guess we were shown a typical part of Finnish culture. Briefly said: It was a great afternoon and Finland is a great place to be.

Dominique.

Museon torstaikilpailun tulokset

Voittajia ovat:
Joonas Kosonen, Heinola
Annakaisa Leussu, Kallan Kontiot
Liisa Yrjölä, Oulunsalon Norret

Onnea! Palkintonne voitte noutaa partiomuseon näyttelyteltasta.

Swoppaajat!

Ottakaa swoppaustavaranne ja tulkaa lippuaukiolle perjantaina klo 13.00.

Swoppers!

Crab your swopping things and come to the flag square on Friday at 1 pm.

Ålands Natur

Åland är ett landskap som naturkrafterna en gång format och fortfarande formar till ett typiskt skärgårdslandskap bestående av tusentals öar, holmar, kobbar, skär och grund. De snabba skiftingarna i landskapsbildningen mellan land och vatten, mellan ljusa kulturmakter och mörka berg och skogar, de många typerna av växt- och djursamhällen som finns utvecklande här och den påfallande artrikedomen i floran och faunan ger den åländska naturen dess grundkaraktär.

Det mosaikartade skärgårdslandskapet med dess fantasieggande vattenvägar och landformationer och rika sjöfågelliv är kanske den naturupplevelse som en besökare mest förknippar med Åland.

Växtgeografiskt ligger Åland i Norden inom den s.k. ekzonen med ett jämnförelsevis stort inslag av ädla lövträd såsom ek, ask, alm, lönn och lind och sydliga arter av blomväxter. Det milda klimatet och den kalkrika jordmånen bidrar ytterligare till en rik flora. Här finns ett stort antal orkidéer och de åländska lövängarna som de artrikaste i hela landet är mycket omtalande.

I det åländska samhället är naturvården idag förhållandevis väl utvecklad. Åland har en egen naturvårdslag och särskilda fridlysningsbestämmelser gäller för den vilda floran och faunan. Den Åländska allemansrätten är till vissa delar mer begränsad än i omkringliggande regioner.

Ett femtiotal växter, bl.a. de flesta arterna av orkidéer är fridlysta i landskapet liksom naturligtvis de flesta övriga däggdjur och fåglar med undantag av de villebrådsarter som har reglerad jaktid.

Enligt landskapsstyrelsens beslut är även alla inom landskapet förekommande arter av groddjur och kräldjur, med undantag av huggormen, samt vissa utrotningshotade fjärilsarter fridlysta.

I landskapet finns idag ett tjugotal naturreservat så att olika typer av åländsk natur bevaras för kommande generationer. I närheten av Mariehamn ligger t.ex. de berömda lövängsreservaten Ramsholmen och Nätö.

Teppo

Bomarsundin jatkotarina jatkuu edelleen

...kun kolmellasadalla laivalla...

Brittiamiraaali sir Charles Napierin laivasto-osastoon kuului 44 alusta. Liittoutuneitten työnjako oli suurin piirtein seuraava: engelsmannit hoitaisivat linnakkeen pommittamisen ja fransmannit maihinnousun ja maataistelut. Ranskalaiset olivat jo kesäkuun loppupuolella koetelleet Bomarsundin vastusta, mutta vasta 8. elokuuta 1854 päästiin tositoimiin. Vihdoinkin, sillä kotirintamalla odotettiin omilta joukoilta tekoja ja voittoja, eikä pelkästään partiointia Itämerellä. Bomarsund olikin yli 20 000 miehen vahvuiselle hyökkääjälle sopiva kohde: linnakkeena näyttävä, vastukseltaan helppo.

Tranvikissa nousi maihin yli 10 000 miestä. Niistä muodostettiin plutoonoita, komppanioita ja rykmenttejä. Pian nähtiin sinisiin asetakkeihin ja punaisiin housuihin sonnustautuneitten sotilaitten marssivan kohti Bomarsundia. Paikkakunnan asukkaat seurasivat tapahtumia pelonsekaisella kauhulla. Skarpans oli poltettu vihollisen ilmaannuttua ja upseerit perheineen olivat paenneet keskeneräisen linnoituksen suojiin.

...ne ampuivat, että fästingien muurit ne rakuivat...

Ensiksi hyökättiin Brännklintstornin kimppuun. Sitä puolustivat 140 miestä kymmenellä kanuunalla. Heti ensimmäisten tykinlaukausten jälkeen kävi ilmi, että tornin ilmanvaihto oli

puutteellinen ruudinsavun täyttäessä koko rakennuksen. Puolustajat saivat tunnin aselevon jonka aikana tornin komentaja ehti päälinnoitukseen pyytämään päälliköltään kenraali Bodiscolta lisäohjeita. Hän määräsi jatkamaan taistelua.

Siinä uskossa, että torni olisi jo antautunut kävivät ranskalaiset jo jututtamassa tornin sotilaita. Komentajan palattua hän pyysi - ranskaksi - näitä palaamaan aseimiinsa, jotta sotaa päästäisiin jatkamaan.

Taistelu oli alkanut iltakuudelta ja sitä käytiin koko yö. Seuraavana päivän ranskalaiset onnistuivat rynnäköllä valtaamaan tornin. Seuranneessa bajonettilähtäistelussa myös tornin komentaja haavoittui.

Seuraavaksi käytiin vähän vahvemmin varustetun Notviks-tornin kimppuun. Tulitus aloitettiin 15. elokuuta sekä maalta että mereltä. Vihollisen onnistui osumillaan murtaa tornin yksi sivusta. Näin ei tornin kanuunoita pystytty täysitehoisesti käyttämään ja miestappiot kasvoivat. Lopulta torni antautui.

Päälinnoitusta suojaavista tykkitorneista oli nyt enää yksi valtaamatta. Koska seuraava päivä kuitenkin oli keisari Napoleon III:n syntymäpäivä päätettiin ikäänkuin syntymäpäivälahjaksi vallata päälinnoitus. Linnoitusta oli tosin jo pehmitetty pommittamalla sitä yhtä mittaa edelliset kuusitoista päivää.

Tarina jatkuu taas huomenna...

Puni

VJ-clubi tiedottaa

VJ-clubianorakkeja ja -pinssejä saatavana 1) nille, jotka haluavat liittyä meidän lahkoon (tai) 2) teille, jotka haluatte liittyä lahkoomme.

Perjantaina VIP-tilaisuus, lisäinfoa tulossa...